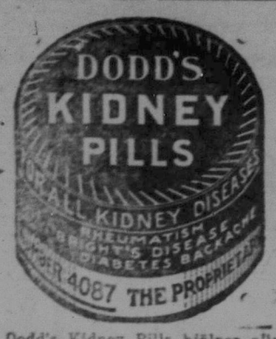

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidsey Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. PHONE A-9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, om ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors. 1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändes i förskott.

Torsdagen den 12 Mars 1925.

VISITKORT TILL C. P.

PÅ VÅR ärade kollegas (Canada Postens) kontor synes det vara någon, som lider av förföljelsemani och konkurrensavundsjuka. Under den senare tiden ha i sagda tidning infurit en del artiklar, som vi ej brytt oss om att besvara, då vi ansågo, striden om vår annonsering vara slut. Men då C. P. återigen redaktionellt upptager fejden, vilja vi endast ge ett par upplysningar.

"Svenska Canada Tidningen" äges och utgives av Canada Weekly Printing Co., och "Norröna" av Norwegian-Canadian Publishing Co. — men icke av herr P. M. Dahl. C. P. skäms inte att fortfarande insinuera, att den spritannons, som insmög sig i vårt nummer av den 18 dec. 1924 icke inkommit av misstag. Det är bevisat, att så var fallet, vadan vi ej vilja slösa mer ord därpå. Dock vilja vi påpeka, att det är ätalbart att kalla oss för lögnare, — om ock indirekt.

Dessutom vilja vi påpeka, att herr P. M. Dahl aldrig kontrollerat aktiemajoriteten i Norröna, samt att han genom försäljning av en del aktier förlorade densamma sommaren 1922 i Svenska Canada Tidningen. Han står således som tjänsteman i de bolag, som utgiva respektive tidningar, och kan således ej personligen göras ansvarig för, vad sagda bolag intaga i annonsväg.

Att kalla herr P. M. Dahl för en förment nykterhetsivrare, med sistnämnda ord inom citationstecken är helt simpelt hutlöst mot bakgrunden av hans trägna och uppoffrande arbete som mångårig goodtemplare.

Vi ha i det längsta sökt tro, att detta gång efter annan upprepade hundskall varit förestavat av ädla motiv, men det sätt, på vilket denna förföljelse skett, jämte andra graverande omständigheter, har övertygat oss om, att motiven äro långt ifrån ädla och icke föranledda av intresse för nykterhetssaken samt tydligen av rent personliga skäl, underblåsta av vissa personer.

Förresten är C. P:s egen ståndpunkt i nykterhetssaken ej så principfast, som man lätit påskina. Det hjälper ej, att C. P. ända till vämjelse upprepat detta ord — principfast. Principfast! Ha-ha! C. P. tror, att allmänheten har glömt dess "rusdrycksannons" av den 11 juli 1922, om vilken pastor Liljengren skriver ett inlägg under "Ordet fritt." Alldenstund C. P. själv redaktionellt ej velat sluta striden samt dessutom intagit flera insändare i samma fråga, ha vi ansett oss mer än berättigade att själva yttra oss än en gång samt även publicera några inlägg från vår läsekrets. Vi hade hoppats att slippa göra detsamma, men vi ha blivit tvingade därtill — och material fattas oss sannerligen icke, om C. P. vill fortsätta.

KAMPEN EMOT REDERIKOMBINATIONEN

DET HÄNDER ofta i det mänskliga livet, att man slår den hand, som bjuder en gåvor. Sagda erfarenhet har federalregeringen gjort beträffande dess från alla synpunkter sett berömvärda försök att bekämpa den nordatlantiska rederikombinationen.

I en artikel å vår första sida meddela vi, att Canadian Council of Agriculture motsätter sig regeringens förslag att bevilja rederisubsidier. Fastän den speciella komiténs rapport av i år till fullo bevisat, att en dylik kombination existerar, begär i alla fall sagda organisation en undersökning av förhållandena för att ådagalägga, till vilken utsträckning de rådande oceantaxorna äro oresonliga.

Någon ny undersökning behöves ej, ty det är redan bevisat, att nu gällande taxor äro i högsta grad oresonliga, samt att de utgöra en stor fara och ett stort hinder för Canadas farmare. Med hänsyn till Canadas svåra finansiella ställning förklarar man, att en dylik utgift ej är berättigad, även om man erkände den omtanke för det allmänna bästa, som låg bakom regeringens förslag.

Allt detta är småstadspolitik i dess värsta form. Man vill spara cents och tänker ej på, att man förlorar dollars. Denna kombination stryper absolut exporten för Canada och dess farmare, då det ej lönar sig för dem att exportera sina produkter under nu rådande höga oceantaxor.

Men likväl har Canadian Council of Agriculture panna nog att opponera sig däremot. Och vi, som trodde, att sagda organisation var till för att befrämja farmarenas intressen! Deras resolution emot regeringens tillvägagångssätt i detta hänseende är så mycket märkligare, alldenstund detta försök att kontrollera oceantaxorna lancerats tack vare agitation från västra Canada samt särskilt i den tidningspress, som är den kraftigaste understödjaren av de progressiva principerna. Vidare bör påpekas, att regeringens förslag att kontrollera frakttaxorna är en direkt följd av den rapport, som för två år sedan framlades i underhuset utav en speciell komité, och vilken komité haft i uppdrag att undersöka oceanfrakttaxorna samt andra frågor av vikt för canadiskt jordbruk. Denna komité var tillsatt att befordra farmarenas egna intressen. Mr Prestons rapport i år är endast en fortsättning av sagda komités arbete.

Av alla dessa undersökningar framgår, att Canadas utrikeshandel är allvarligt hämmad, dess inmigration försvårad och allmänheten är belastad med orimliga pris på grund av förefintligheten av en stor nordatlantisk rederikombination, mot vilken privatkapitalet står maktlöst. Denna sammanslutning dikterar höga fraktsatser mellan canadiska samt brittiska och kontinentala hamnar samt kontrolleras av brittiska bolag.

Fast genomförandet av ett dylikt förslag skulle vara det bästa för exporten av alla canadiska farm- och industriprodukter, motsätter sig likväl Canadian Council of Agriculture detsamma. Icke förty klagade man vid deras årsmöte över, "att man i västern kände sig övertygad om, att det var omöjligt att tillförsäkra sig lägre frakttaxor till sjöss, vadan man i stället borde arbeta för att få lägre järnvägstaxor." Vad lönar det att klaga över höga frakttaxor till sjöss, då man själv motarbetar regeringens försök att sänka desamma?

Lyckligtvis är man försäkrad om, att majoriteten av de progressiva inom parlamentet ha bättre förstånd än Canadian Council of Agriculture, som motarbetar sina egna intressen. Sagda organisation har skyggat för ordet "subsidier," vilket gör, att den arbetar rätt i händerna på den brittiska kombinationen samt de stora intressena i Montreal. Ett bättre understöd kunde ej farmarenas största fiende få än detta ovisa utslag av deras egen organisation, vilket faktiskt hjälper oceankombinationen att vidmakthålla sina orimliga fraktsatser.

Vi vilja avsluta denna artikel med att citera några rader från "Manitoba Free Press," vilkens hållning i denna fråga på det hela taget varit i överensstämmelse med våra egna åsikter. "Free Press" skriver:

"Skulle de progressiva medlemmarna i parlamentet intaga samma hållning, är det ej troligt att dessa arrangemang kunna genomföras. Regeringen kanhända känner, att det ej var nog tydliga bevis på publikt understöd för att fullfölja sina planer med hänsyn till de svårigheter, som lagts i dess väg. I detta fall blir det helt naturligt lönlöst att i framtiden vänta någonting annat än de värsta taxor, som kunna tillämpas, vilket Canada måste betala utan kont och protest. Överenskommelsen med Peterson är ej ideal, och det är sannt, att även om det genomdrives, kanhända man ej uppnår alla resultat. Men alternativet är att göra intet samt göra sig maktlös emot att skydda sig själv emot dessa rövare. Canadas folk, vilket som konsument och exportör betalar de nuvarande oceantaxorna, komma att bli nog så intresserade, anse vi, att lägga märke till de medlemmar, vilka — vad skäl de än andraga — äro i favör av att lämna kombinationen och dess utpressningar ostörda."

Vi hoppas för folkets eget bästa, att detsamma ej låter leda sig av trängbröstad gruppolitik, utan ger regeringen det understöd, som densamma så väl ej allenast förtjänar utan ock är i behov av. Skall Canadas farmare skära ris åt sin egen rygg?

AMERIKANSK HYPOKRISI

MAN VET ej, om man skall bli arg eller skratta, då man läser följande yttrande av president Coolidge: "Amerika söker ej något världsligt kejsardöme byggt på blod och vapenmakt. Ingen ambition, ingen frestelse lurar det att tänka på utländska lydriken. De legioner, som hon sänder ut, äro icke beväpnade med svärdet, utan med korset. Hon hyser inga syften utom den, som äro till den allsmäktiga gudens ära."

Coolidge vill verkligen inbilla världen, att det dollargalna Amerika är korsets förkämpe. Om detta vore sannt, måste man utropa: Du arma värld! Även den intelligente Wilson sökte ju inbilla både Amerika och världen för övrigt, att Amerika deltog i världskriget för att rädda demokratin åt världen, fast varje människa med litet sunt förstånd visste, att Amerika kastade sin lott med de allierade endast och allenast för att rädda sina miljonärers pengar. Miljonärerna räddade dem ock samt blevo till på köpet än rikare under det att folket fick betala kalaset i blod och människoliv och pengar.

Liksom de flesta puritaner är Coolidge en stor hypokrit, och till på köpet är hans typ en utpräglad småstadsadvokats, vilket gör honom till en rodocka för de stora intressena. Vad hans själsförmögenheter och statsmannaegenskaper beträffar, måste de mätas i millimetermått. Vad Amerika behövde vore en intelligent president med stora vyer utan att likväl därmed förena Wilsons självförgudning, maktlystnad samt absolut hjärtlösa falkspelarepolitik.

Det finnes mycket gott i Amerika både i andligt och materiellt avseende, men det goda har ännu ej blivit satt i högsätet, enär makten för det mesta handhafts av mutkolvar och samvetslösa politiker. De verkligt renhjärtade politikerna ha alltid undanröjts på ett eller annat sätt.

Sök samma hur länge eller hur svårt ni lidit av "lam rygg", huvudverk, svullna leder samt andra symptom av njur- eller blåsåkommor, skall Gin Pills ge säker lindring. 50 cts. hos alla apotekare och handlande.

NATIONAL DRUG & CHEMICAL COMPANY OF CANADA, Limited. TORONTO, CANADA.

Från parlamentet i Ottawa.

(Forts. fr. sid. 1.)

Hela Canadas synpunkt.

"Jag är enig med oppositionens ledare", fortsatte mr. Graham, "i att till en stor del hela Canada — också mellan medlemmar av de två tidigare partierna — förefinnes en disposition att bilda geografiska enheter. Deputationer komma dagligen till regeringen från alla delar av Canada med sektionella synpunkter och vi synes ha kommit från den idé, som de gamla konfederationsfäderna hade, nämligen att vi må göra ett stort Canada av detta land, om man så vill genom en kompromisspolitik, så långt det är nödvändigt mellan de olika delarna av landet. Jag tror vi ta fel, jag säger icke att det är det progressiva partiet, som gör det, men dag efter dag uppvaktas våra ministrar bara från en del i sänder av Canada."

Efter mr. Grahams tal förekom en intressant skärmytsling mellan Meighen, Forke och Caldwell, också progressiv. "Kanske jag favoriserar de två gamla partierna," sade mr. Graham, "nej, icke de gamla, för jag menar de äro lika så unga som de som kalla sig yngre, men jag favoriserar de två partierna som det bästa regeringssystemet. Men det är för folket att säga och icke för mig".

Mr. Forke, progressiv ledare: "Ja, naturligtvis menar ni att ert eget parti skall bli ett av dem."

Mr. Graham: "Jag skulle just till att giva en förklaring. Så långt som landets intresse går, ville gruppsystemet ej göra stor åtskillnad, så länge det liberala partiet hade en majoritet över de andra två."

T. W. Caldwell, progressiv medlem: "Det är kanske av den grund ni känner er bättre angående detta än oppositionens ledare."

Mr. Graham: "Jag är närmare detsamma."

Den maritima provinsdelegationen.

En av veckans intressanta händelser var torsdagens besök av 300 personer från de maritima provinserna och vilka framförde sina synpunkter för hela kabinettet på morgonen och för ett stort antal av medlemmar i underhuset på eftermiddagen samt före mötet på kvällen. Vid bägge tillfällena omtalade det maritima folket sina besvärligheter. De önskade restriktion av den brittiska preferensen helt och hållet för varor, som kom in till canadiska hamnar, de önskade fullständigt utrustade hamnar, och adoptering av varje medel att uppmuntra in- och utförsel genom canadiska hamnar, både i öst och väst för deras varor. Detta klara faktum gav premiärministern anledning att säga, att regeringen för någon tid hade haft de maritima provinsernas problem under övervägande, likaväl som problemen från andra delar av landet, och huvudsaken vid denna sessions legislativa program var att möta de maritima provinsernas behov och på samma gång de nationella kraven.

All engelsk import genom canadiska hamnar.

Till avslutning meddelade han delegationen om att deras huvudfordran angående den brittiska preferensen och bättre utrustning av de canadiska hamnarna, hade varit refererat i trontalet och den resolution, som delegationen hade framfört, var identisk med trontalets. Premiärministern pekade på att för två år sedan så gjorde mr. Fielding förberedelser till att uppmuntra till mera import av varor genom canadiska hamnar genom att inrymma ett diskonto på 10 proc. på brittiska preferensvaror, som kom genom canadiska hamnar. Detta hade det önskade resultatet och sedan dess införande hade den fått nästan 100 proc. av varorna genom canadiska hamnar, så att det icke skulle bliva någon fördel att utsträcka den till canadiska hamnar genom restriktioner av den brittiska preferensen.

King regeringen är mot restriktiva steg på mera än en grund. En av grunderna är att i detta speciella fall, om speciella restriktioner etablerades, då skulle det verka oroande på Staterna, som komme att taga liknande steg. Premiärminister King förklarade, att detta förutsetts för två år sedan och att det steg mr. Fielding tog var ämnat att möta det maritima folkets önskningar utan att förnärma andra utsides intressen. Denna avsikt hade man varit lycklig att uppnå.

Kampen för lägre oceanfrakter.

Angående uppmuntrandet av större export genom canadiska hamnar, så gjorde premiärminister King det klart för delegationens medlemmar, att så länge det förefanns en diskrimination på 4 cents per bushel på vete till New Yorks favör och mot Canada, så vardet icke mycket hopp om att få varorna ut genom canadiska hamnar. Detta var grunden till att regeringen denna session föreslog att introducera ett förslag med den avsikten att kontrollera och nedsätta oceanfraktsatserna och taga bort diskriminationen mot de canadiska hamnarna. Detta var bara ett experiment. "Vi vänta icke", sade ministern, "att på en dag, en månad eller ett år situationen skall vara materiellt förändrad, men vi äro övertygade om att tiden är kommen för det absolut enda försök att kontrollera oceanfraktsituationen. Om det icke kan bevisas att regeringen genom kontroll av dessa fraktsatser kan uppnå en bättre taxa för överförandet av canadiska produkter, så måste ett nytt stort fält öppnas för detta lands företagsamhet."

Talet om avsöndring.

Premiärminister King hade också något skarpt att säga angående de antydningar om avsöndring som varit på tal bland delegationen från de maritimå privinserna. "Är det icke på tiden", sade han "att detta prat om avsöndring kunde stoppas. Ingen canadensare som verkligen är canadensare, vill tänka på något sådant ett ögonblick, och envar annan inbyggare i detta land, som talar något så meningslöst, kan icke uppskatta den samma känslan hos den överväldigande majoritieten av canadensare."

I debatten angående borttagandet av Rocky Mountain fraktsatsskalan, som var framlagd av Donald Kennedy (West Edmonton), så visade det sig tydligt hos dem som talade — och framträdande medlemmar av alla partier hade något att säga — att fraktsats spörsmålet är det största problemet i Canada idag och att envar kommun och provins är påverkad därav. Mr. George P. Graham, järnvägsminister, förklarade att detta spörsmål måtte bliva behandlat på en helt nationell och icke på en sektionell basis, och att en vidsträckt Dominion politik skulle framläggas av regeringen denna session. Avsikten därmed var att så långt det gick att verka för likformighet i satserna för hela landet, och borttaga den nuvarande diskriminitionen i fraktsatser mellan olika delar av landet.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat samt på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.

REDAKTIONEN.

VAD JAG VET OM CANADA POSTENS NYKTERHETSIVER

Att tid efter annan läsa Canada Postens artiklar i nykterhetssaken är rent av löjeväckande. C. P. framställer sig själv med hjältepansar och kämpestyrka i denna sak. I farisisk storhetsiver anfaller C. P. denna tidning gång på gång för en annons, som den införde under sista folkomröstningen i denna fråga. C. P. började med att skriva om denna tidnings "kovändning," verkligen hyfsat språk och fullnykter grammatik! På ett högst osmakligt och anstötligt sätt har C. P. tid efter annan harpat på samma sak. Kunde vi tro, att C. P. gjort detta i nykterhetens intresse eller av princip eller grundsats, så kanske vi kunde åtminstone sett en ursäkt för det egna puffandet, men nykterhetsiverns slöja är så tunn, att man lätt ser igenom det granna floret och upptäcker hycklarens verkliga färg och ansiktsdrag.

Att understödja nykterhetsrörelsen är en god sak, men att i denna eller andra betydelsefulla frågor hycka inför allmänheten, är högst osmakosmakligt och klandervärt. Mycket av tidningens utrymme skall jag ej taga i anspråk, men jag önskar framhålla några bevis och fakta, som visa hur pass ivrig C. P. är för nykterhetssaken, sedan kan läsekretsen döma själv.

I Canada Posten för den 11 juli 1922 förekommer följande annons från det liberala partiet. Annonsen upptager mer än en halv sida, fyra hela spalter. Det var innan tiden C. P. krympt ihop till sitt nuvarande format. Under rubriken: "DERAS GRUNDSATSER" (liberalernas nämligen) läsa vi följande:

"Det liberala partiet återupprepar sin övertygelse, att likörfrågan är ett problem, som bör avgöras på sina förtjänster genom folkets röster.

Det återupprepar sin sympati med nykterhetssaken men tror, att tillräckliga bevis hava givits, att ett stort antal av provinsens valmän önskar, att folkomröstning skall återigen behandla frågan om försäljning av likörer som ett njutningsmedel. Liberala partiet förbinder sig att överlämna till röstning ett sådant förslag, som framställes inför legislaturen i överensstämmelse med fordringarna av Direct Legislation Act och inom tre månader efter sammanträdet av legislaturen."

Så långt annonsen!

Då jag överförde till svenska denna annons för C. P., insåg jag strax, vad annonsen innebar, och det vart tillika klart förmig, att Canada Posten inträtt i en ledsam kompromiss med krogväsendet. Hade C. P. stått för en kraftig nykterhetspolitik, som kunde värderats med mer än en kopparslant, så skulle C.P. då ha vägrat införa liberala partiets fint stiliserade likörpropaganda. Partiet hade vänt sig för röster till likörvännerna. C. P. befordrade deras likörpropaganda! Canada Posten står där besudlad med spritfläckar på sitt vita blad!

Denna principförklaring visar klart och tydligt, att partiet var hjälplöst svagt i likörfrågan, och Canada Postens nykterhetsiver var precis av samma färg som den likörannons den intog. Då var tiden att protestera! Då var tiden att visa en ren, kraftig, fullfoning nykterhetsiver, men då teg den knäsvaga Canada Posten. Den fyraspaltiga annonsen betalades med kontanter och intogs strax utan samvetsbekymmer, fast annonsen var ett lockbete att vinna likörvännernas röster. Canada Posten har ej skäl att kasta sten på andra tidningar för kallsinnighet i nykterhetssaken. Varför protesterade jag ej som redaktör emot saken? Jag hade tröttnat på att protestera i den tidningen och tjänade ut mina tre månaders uppsägelsetid. För en fast ståndpunkt i andra frågor skördade jag bara otack. Vi hade rätt fordra bättre av en tidning, som sätter i skölden det vackra ordet **Kristlig**. En **sekulär** nyhetstidning måste bedömas annorlunda.

(Här kommer författaren med ett annat bevis på, att det ej är så alldeles välbeställt med C. P:s "principfasta" hållning, vad nykterheten beträffar. Men som vi ogärna vilja draga in "personligheter" i denna strid, och vilka beröra samt reflektera på en enskild persons handlingssätt, utesluta vi detsamma.—Red.)

Inför sådana omständigheter fatta vi ej, huru Canada Posten vill ställa sig inför Canadas folk som en exemplarisk nykterhetsivrare och mottaga blombuketter från nykterhetsorganisationer, vilka ej känna till Canada Postens krokvägar och beklagansvärda feghet i frågor, där verklig manlig principfasthet fordras.

J. A. Liljengren.

MISSBRUKAR SVENSKA SPRÅKET

I Canada-Posten för den 20 jan. detta år har en längre artikel skrivits av en som kallar sig själv professor vid Brandons läroverk. Jag vill säga, att Ni föräldrar, som sända Edra barn till denna läroanstalt, genast skulle tillse, att de icke komma i någon beröring med denna man eller den svenska eller det ligaspråk, som han har på lager och använder, när det gäller svar, gensägning eller kritik. Vi hava hört talas om att det är liten skillnad på militärer, löjtnanter, professorer och sjåare. Löjtnanten är ju en slags lärare och därför griper han till med en oskriven svenska; likadant gör sjåaren, när hans yngre kamrat kör emot och åsamkar honom litet obehag, men ingen av dessa skriva eller upprepa det i spaltlånga tidningsartiklar. Professor Lager är tydligen icke nöjd med att endast muntligt uttala sin professorssvenska, då den skulle komma att stanna inom Brandons läroverk och endast de, som besöka läroverket, komme i åtnjutande av att höra hans svenska för att längre fram eventuellt kunna hava någon användning av denna. Nej, professorn är godsint och omtänksam nog att även meddela sin lära till de å landet boende svenskarne, vilka icke äro i tillfälle att komma till Brandon ej heller haya råd betala arvoden. Tills dato har han lätit sig nöja med Canada-Posten, men vem vet om icke Professorn, i likhet med andra "stora" talare, lärare och professorer kommer att begagna radio. I så fall är det ju endast att taga reda på våglängden, och det blir då mycket billigt att lära sig professorns svenska. Är det då några ord, som Ni ej vet, hur de skola stavas, kan Ni ju sända ett brev, om Ni då ej kan, i likhet med professorn, uttrycka Eder i liknelser och symboler, hoppas jag, att professorn ändå skall förstå Eder. Troligtvis ger han Eder sedan stavnings- och grammatikmetoden för att Ni skall kunna skriva det rätt (i Canada Posten). Professorns svenska bar blivit undersökt av en specialkomité, bestående av en representant från Canada, en från U. S. A. och en från Sverige. Men så frågar man kanske, hur det är fatt, att professorn kunnat få hålla på så länge, när han ej begagnat sig av den ädla svenskan utan tillgripit fula liknelser, smädelser, anförtrodda hemligheter m. m. Ja, det tog en längre tid att få professorn från Sverige, och jag undrar, vilken som skall bedöma den skönlitteratur och högsvenska, som han tidigare och nu sänt ut från lärarestolen. Svenska Canada Tidningens direktör och redaktör, stå Ni under förmyndareskap av denne underlige skollärare?* Tror han själv, att han är en man, som folket helt sätter något värde på. Jag har talat med några studenter och de hava ej rest till Brandon för att uppsöka något, som icke kunde finnas på andra platser. Vad har professorn att göra med Svenska Canada-Tidningens annonser? Om han ej super, har han ju ingen frestelse och dessa eländiga föregivanden om att det skall skydda andra från frestelser, äro i de flesta fall bara munväder. Det är ju föga lönt att försöka skriva ett resonligt svar på ett så lågt och dåligt innehåll, som Lager har att bjuda på, men det är ju alltid gott att veta varifrån det komsade bonden, när åsnan sparkade honom. Den enda vägen att göra upp affären är nog att Canada-Tidningens redaktör går upp och utmanar denne skollärare med sin prydliga svenska på duell, och vill han ej gå med på detta spel, så röva bort honom, förrän hans "goda" svenska språk blir allmänt kungjort.

"Språkforskare."

*) Vi vilja påpeka, att vi icke stå under förmyndareskap av någon, även om det finnes vissa personer, som med nåbbar och klor sökt tilltvinga sig den ställningen att vara våra förmyndare.—Red.

Ett tjuvsyndikat, som stjäl automobiler i Minnesota, Montana och Dakota, har i dagarna upptäckts i St. Paul.

TRÄTAN OM RUSDRYCKSANNONSEN

Anm. Nedanstående artikel inlämnades för en tid sedan, och jag antog, att han var både gömd och glömd. Delvis har jag själv glömt, vad han innehåller. Som han emellertid dykt upp igen, och jag tror på rättvisa och ärligt spel under alla omständigheter, får han inflyta — med sådana ändringar och tillägg, som jag möjligen under sättningen finner mig föranlåten att göra.—J. B. L.

Jag känner mig manad att giva uttryck åt några tankar med anledning av trätan angående rusdrycksannonsen i S. C. T. Jag fick för mig en kväll, att jag skulle se efter, hur annonsen såg ut. Jag fann ett exemplar av det angivna numret i tryckeriet. Jag sökte och sökte, men jag kunde ingen rusdrycksannons finna. Jag såg dock, att man klippt ut någonting — möjligen var det just annonsen, som jag sökte efter. Det har icke blivit av, att jag sett efter i Norröna — alltså har annonsen själv fullständigt undgått min uppmärksamhet.

Men så fick jag se ett exemplar av Winnipeg Free Press. Jag öppnade tidningen, och vad var det första jag fick se, om icke en braskande spritannons? Jag tittade vidare, och utan att leta fann jag fem andra spritannonser — sex stycken — huru många fler vet jag icke — i ett och samma tidningsnummer.

Vi ha två dagtidningar i Winnipeg. Huru många andra dagtidningar, veckotidningar och månadshäften det finnes i Canada, som annonsera rusdrycker, har jag knappast en aning om, men säkerligen finnes det intet svenskt hem i Canada, dit icke spritannonser hitta vägen. Men vem fäster sig därvid, så att han på grund därav motarbetar spridningen, i synnerhet av de stora dagtidningarna? Eller anser professor Lager det lika maktpåliggande att ägna dessa tidningar, som S. C. T., sin uppmärksamhet? Om han lämnar dessa oantastade och låter alla sina vrede gå mot S. C. T., som blott när en bråkdel av den svenska befolkningen i Canada, vad skall man kalla honom? Månne icke en myggsiljare och kamelsväljare?

Är icke rusdryckshanteringen i Canada huvudsakligen i regeringens händer? Vem fäster sig vid rusdrycksannonserna, utom dem, som äro begivna på starkvaror? Jo, naturligtvis läkare, vetenskapsmän och sjuklingar, vilka behöva starkvarorna såsom läkemedel. Ligger det ingen makt på, att dessa senare, till stor del nyktert och hederligt folk, få besked om, var äkta varor finnas att tillgå? Då S. C. T. har till uppgift att betjäna allmänheten, varför skall den göra undantag för en del, som har lika rättmätiga anspråk som någon? Och även drinkare kunna gagnas av rusdrycksannonserna. S. C. T. skulle göra en ädel gärning genom att inprägla hos dessa nödvändigheten av att nyttja blott de bästa varorna.

Att S. C. T. förbundit sig till att föra ren nykterhetsflagg, kan så vara. Men ett kontrakt uppgöres mellan två parter. Om den ena parten sviker i sina skyldigheters fullgörande, är den andra parten straffri, om han överträder kontraktets bestämmelser. S. C. T:s styrelse har överenskommit med den svenska allmänheten i Canada att hålla den med en nykterhetstidning, naturligtvis under förutsättning, att S. C. T. får tillräckligt understöd från allmänheten att genomföra sitt tillämnade program.

(S. C. T. har icke gjort någon dylik överenskommelse, fastän densamma av princip fört nykterhetspolitik. Vi hänvisa för övrigt till vår ledarearticke, då helt naturligt denna skribents liksom andra skribenters uppfattning i denna fråga och andra frågor får stå för deras egen räkning. —Anm. av Red. — Då S. C. T. kungjort denna princip och andra på grund därav skänka tidningen sitt understöd, uppstår en konstruktiv överenskommelse mellan två parter.—L.) När nu den svenska allmänheten så dåligt utför sin del av kontraktet, att tidningen för sin tillvaro måste bero på understöd från annat håll, när den svenska allmänheten helt obekymrat och ogenerat återhåller tiotusentals dollars, som den är skyldig tidningen, och hvarken genom föreställningar, böner eller hotelser kan förmås att göra rätt för sig, då, vad man än annars har rätt till, icke har man rätt att i den allmänhetens namn pocka på, att tidningen skall i minsta detalj utföra sin överenskommelse. Allra minst har man skäl och fog att vara småaktig, kinkig och grinig, emedan tidningen, kanske genom misstag, en gång råkat införa en i stort sett meningslös spritannons, sådan som de, vilka opåtalt för jämnan genom andra tidningar översvämma våra bygder.

Om nu tidningen regelbundet skulle begagna sig av dessa spritannonser såsom en inkomstkälla, kunde den icke på samma gång föra ren nykterhetsflagg? Visst kunde den det! Vad hindrar, att man under varje sådan annons trycker i stora bokstäver: "Till behov, icke till förplägning!" Vad hindrar att nykterhetsvännerna för varje sådan annons insätta en motannons för att göra folk uppmärksamt på alkoholens skadliga verkan? Är icke tidningen öppen för all den nykterhetspropaganda, som man vill bedriva? Kanske vore det oegentligt, men ha då icke svenskarna här i landet så mycket vett, att de begripa, att det fordras penningar för att utgiva en tidning? Var är nykterhetsvännernas affärsduglighet, om de låta ett tillfälle gå sig ur händerna att med rusdrycksintressenas egna medel bedriva en effektiv kampanj mot alkoholens missbruk?

Men vad skall man säga om professor Lagers senaste prestation i Canada Posten? Ehuru jag något vant mig vid hans originella infall, må jag tillstå, att jag blev förbluffad — ja, jag kunde icke återhålla en "exploition" (ordet är taget ur professor Lagers fatabur), när jag läste hans naiva förklaring över 1 Tim. 5: 23. Enligt Schopenhauer är naivitet stora andars företrädesrätt. Och dock — cum grano salis, mina herrar! Cum grano salis! Att professorn vill nedlåta sig till att komma med slik humbug i en allvarlig diskussion! Kanske man för att vara följdriktig borde läsa i Luk. 10: 34: "Och gick bort och förband hans sår och göt olja och druvsaft (varför icke hallonsaft?) däruti"! Nej, herr professor, vi ofördärvade svenske allmogemän föredraga att begagna vårt bondvett, även om en professor skulle vilja lära oss annat!

En dag, när jag stod i min affär, kom ett ungt, rätt vackert fruntimmer in. "Jag har fyllt aderton år," sade hon. En smula förbluffad, anmärkte jag, att hon såg ut som "sweet sixteen." "Pytt," sade hon, "jag var inte så oskyldig, när jag var sexton år!" Så med den medicin, som Paulus anbefallde åt Timoteus. Den var ingalunda så oskyldig, som professor Lager vill inbilla oss. Det kan vara lärorikt att se, vilken uppfattning man på den tiden hade om vin som läkemedel. I en föreskrift av en berömd atenienisk läkare heter det: "Att dricka hårt några dagar är gagneligt. Men när du dricker, bör du akta dig för tre ting: att dricka dåligt vin, att dricka oblandat vin och att äta sötsaker, medan du dricker. Och när du har fått nog, så gå icke till sängs, innan du har

(Forts. å sid. 5.)

Budskap om Hopp För Gammalt Folk

George Crawford Omtalar, vad Dodd's Kidney Pills och Dodd's Dyspepsia Tabletter gjorde för honom.

Quebec man befriad från reumatism samt magåkomma.

Standon, Que., den 9 mars. (Specellt.)

En annan tribut till Dodd's Kidney Pills sändes oss av mr. G. Crawford, en välkänd person här. Han säger: "Det är med glädje, som jag låter er veta att edra Dodd's Kidney Pills ha gjort mig gott och jag är tillfredsställd med resultatet. Min åkomma började med en förkylning. Min sömn avbröts och vilade ej upp mig, jag hade en bitter smak i munnen, särskilt om morgnarna. Reumatism besvärade mig ock. Jag tager nu edra Dodd's Dyspepsia tabletter och finner dem mycket bra. Då min mage är dålig, tager jag dem och får ögonblicklig lindring. Min ålder är 76 år."

Dodd's Kidney Pills lindra ej endast smärta och verk, som orsaka den mesta plågan, utan de sätta ock njurarna i gott arbetsskick och alla drenheter och gifter rensas ut ur kroppen.

Dodd's Dyspepsia tabletter hålla magen fri från besvär. De äro ett naturligt läkemedel, som smälter föda och hämtar sig.

ADVOKATER

Privat tel. Sh. 5/36; Kontor A4963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc
Lärare Manitoba Law School
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

J. A. MACMILLAN, L.L.B.
BARRISTER, SOLICITOR, NOTARY ETC.
WADENA SASK.

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

ANBUD FÖR FORBATTRING AV VÄG.

I enlighet med fordringarna i "Canada Highways Act" komma förseglade anbud märkta "Tenders for project 9, Section G, subsection (b)" att mottagas av undertecknade upp till dagen den 25 mars 1925, klockan 12 på dagen, om för utgrävning av omkring 50,000 kubikyard jord jämte en del annat arbete erforderligt för konstruktionen av denna del av Yorkton till Canora provinsiella landsväg sträckande sig från N. E. corner av section 11, township 28, till stålbryggan "East of section 23, township 29, range 4, väster om andra meridianen, 8 mil.

Kopior av planerna, profilerna och specifikationerna kunna ses å undertecknades kontor samt å konteret av följande personer:

Wm. Grant, 105 Ross Block, Saskatoon, Sask.

City Clerk, Prince Albert, Sask.

A. R. G. Bomford, Sec-Treas., H. M. 274, Canora, Sask.

City Clerk, Yorkton, Sask.

En accepterad check för en summa på $1,000.00 betalbar till "Deputy Minister of Highways" eller ett garantibolags borgen för en liknande summa måste åtfölja varje anbud. Innan kontraktet undertecknas, måste den framgångsrike anbudsgivaren deponera en summa av $1,000.00 eller ställa en $2,500.00 kontraktborgen; dylik borgen skall garantera fullbordandet av kontraktet samt betalningen för alla legitima konton.

Rätten att förkasta vilket som helst eller alla anbud eller att avstå från defekter eller oregelbundenheter däri ligger hos Minister of Highways. Anbud kommo att öppnas publikt av Deputy Minister kl. 4 e. m. onsdagen den 25 mars 1925.

Ej auktoriserat införande av denna annons kommer ej att bliva betald.

H. S. CARPENTER,
Deputy Minister of Highways

Regina, Sask.
den 4. mars 1925